Ára 20 lei, 1 pengő 50 fill., 4 Kc.,

KÁVIÁR

XIII évf
3. SZ.

A „Kávlár" luxuslap Kimondottan intellektuelek részére készül. Ára éppen azért magas, hogy bárki által könnyen megvásárolható ne legyen

A lap megjelenik minden héten kedden

Timişoara, 1935 jan. 22



I. Cagney
filmszínésznő, a „Csodabár" c

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundaţia pentru Şcoală - BCU Cluj-Napoca.

Pardon! Tudja már, hogy megnyilt ujonnan az

Astoria Bár

Uj tulajdonos! Uj artisták! Uj zene és rendes kávéházi árak!

Olvassa el

ezt a számot, bizonyára tetszeni fog Önnek. Ha megszerette, rendelje meg, minden héten diskrét csomagolásban megkapja.

Előfizetési árak:
Magyarországon 6 számra Pengő 9
10 számra . . . Pengő 15.—
zárt levélportóval együtt
Csekoslovákiában negyedévre Kc. 50

Megrendelés esetén közöljük, hogy az előfizetési dij hol fizethető le.

MAROKANER
szálloda és vendéglő

Timişoara, Piata Traian (Gyárváros, Kossuth tér)

Ujjá alakitva uj és modern kezelésben, a gyárváros egyik legkedveltebb és legjobb vendéglője. Külön étterem, esténkint zene. Kitünő italok, polgári árak!

Brummerton Boy

Timişoara, Belváros, Mercy ucca 1. szám
Interurban telefon: 17–24

Megbizható, pontos és gyors küldöncszolgálat.
Naponta kurirjárat Bucurestibe és Clujra.

Vizum és utlevéliroda. Utlevelekben dijmentes felvilágositás, ehhez szükséges igazolványok beszerzése stb. stb. Vidékieknek válaszbélyeg ellenében kimeritően válaszol.

Ne tévessze össze hasonló irodákkal, ügyeljen a telefonszámra: Tizenhét-huszonnégy

Radio

Telefunken, Standard, Philips, Minerva, Orion, Bell, (Belgium) Kundsen (Dania) stb. stb. márkás készitmények beszerezhetők

előnyös feltételekkel
könnyitett fizetési módozatokkal

ing. J. Steiger cégnél

Timişoara, IV. Piata Axente Sever (Küttel tér)

Fronda Ferencz

késmüves és müköszörüs

Timişoara, Józsefvár. Fröblu. 26

Orvosi müszerek javitását, borotvák, ollók és kések köszörülését olcsón és szakszerüen vállalom.

Szabó István

uri fodrász

Timişoara, Belváros, Mercy ucca 6.

Hajvágás hölgyek számára is.

Hajfestést

bármely szinre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timişoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangu viz és vasondolálás
Férfi és női manikür

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vaggonszállitás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél
Timişoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

Iskolai Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoală - BCU Cluj-Napoca.

Szerkesztőség és kiadóhivatala
Timisoara, Fabrică
Alea Dumbravei 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei, apróhirdetés szavanként 6 lei Külföldi hirdetési dijak előre fizetendők.



Előfizetési árak negyedévre

Romániában	240 lei
Cehoslovákiában	50 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Magyarországon 10 drb számra zárt levél portóval együtt 15 P.

Külföldön máshol egynegyed évre 300 lei

A szerkesztőség kéziratokat nem ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Szerkeszti: **Dinnyés Árpád**

A kéjérzet fokozása

A fájdalomérzés és kéjérzés összefüggése. — A csók eredete. — A szerelmi harapás. — Algolagnia. — A szádizmus. — Eszményi szádizmus. — A mazochizmus. — A flagelláció. — Exhibicionizmus. — Fétisizmus.

— Irta: **Dr. M. E. Dubin orvostanár** —

J. H. 26 éves egyén nagyfoku neuraszténiája miatt keresett fel, hogy tanácsomat kérje. Páciens bevallja, hogy 14 éves kora óta onanizált és pedig 18 éves koráig csak mérsékelten, de később semmiféle erő nem tudta visszatartani. Mindaddig gondos őrizet alatt volt s beteges természete miatt sohase hagyták egyedül, ugyhogy nem is közeledhetett női személyhez. De nem is vágyódott erre az előtte még ismeretlen élvezetre.

Véletlenül tanuja volt, mikor anyjának egyik szobalánya ablaktisztitás közben eltörte az üvegtáblát és erősen megvágta a kezét. Mikor ő is segédkezett a vérzés csillapitásánál nem tudta megállani, hogy a kifolyó vért fel ne szivja, aminek aztán teljes orgazmus és ejakuláció lettek a következményei.

Ettől fogva mindenáron arra törekedett, hogy a nő sebéből kiömlő friss vér szinét láthassa és ha lehet, a szagát szagolhassa. Legjobban kedvelte a fiatal lányokat. Semmi áldozattól vagy pénzkiadástól nem riadt vissza, hogy erre az élvezetre szert tehessen. Kezdetben ez a szobalány állott rendelkezésére, aki kivánságára tüvel vagy más szerszámmal engedett az ujjába szurni. Mikor az anyja ezt megtudta, a szobalányt rögtön elbocsájtotta. Ettől kezdve örömlányokra szorult, hogy kárpótlást szerezzen magának, ami elég gyakran sikerült is, de csak nagy nehézségek árán. Időközben onániát üzött, vagy nővel masturbáltatta magát, ami azonban sohasem szerzett neki kielégülést, sőt lehangolta és bánkódott miatta. Ideges bajai miatt sok fürdőhelyet keresett fel, két izben gyógyintézetbe is internálták és pedig saját kivánságára. Különös nemi izgalmát és onániára való hajlamát sikerült hideg ülőfürdőkkel, brómmal és más gyógyszerekkel ideiglenesen megjavitani. De amint szabadjára hagyták, visszaesett régi szenvedélyébe és az emlitett abnormis módon elégitette ki nemi ösztönét.

Ha megértjük az algolagnikus perverziók alapját, akkor látjuk, hogy ezeknek inkább csak a véletlen, mint lényegbe vágó kapcsolatuk van a kegyetlenséggel. A szadistát nem az a vágy hajtja, hogy kegyetlen legyen, ha a valóságban még olyan kegyetlenek is a cselekedetei. Ő csak a maga gyenge ingerületeit akarja megerősiteni és csak ebből a célból idéz elő kedélyindulatokat az áldozatánál. Erre legerősebb eszköznek ismeri a fájdalom okozását. Még a normális szerelemnél is a férfi gyakran okoz apró fájdalmakat a szeretett nőnek, vagy hozza őt zavarba s arra törekszik, hogy a nő ezt szivesen fogadja és neki is élvezetet okozzon. A szadista most tovább megy egy lépéssel és például tüt szur a leány testébe, miközben sulyt helyez arra, hogy a leány mosolygó arcot mutasson hozzá. Nem

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

akar ő kegyetlen lenni. Jobban szeretne kéjt okozni neki, noha megelégszik a kéj puszta látszatával is. Még ha a szadista annyira megy is, hogy az áldozatát megöli, a motivum akkor se az a vágy, hogy halált okozzon, hanem csak azért ont vért, hogy igy megszerezze magának azt a kedélyindulati ingert, melyet az ilyen perverz embereknél a vér látása általában kivált. Ezért láttuk az előbbi esetekben is, hogy a szadista elsősorban a testnek azon a részén igyekszik sebet okozni, tehát például a nyakon vagy az altesten, ahonnan a legnagyobb mennyiségü vér folyik.

Nagyon érdekes a szadisztikus perverzitásnak az a megnyilvánulása, mikor a szadisztikus cselekedet arra irányul, hogy a nőket megkárositsa, velük lealázóan, megvetően bánjon és pedig ugy, hogy utálatos, vagy legalább is piszkos dolgokkal szennyezze be őket. Ilyen a dr. Pascal következő esete is:

Egy férfinek kedvese volt. De ehhez csak annyi köze volt, hogy szén vagy korom segitségével befeketittette a kezeit s aztán a tükör elé kellett állania, hogy a lány ebben láthassa a férfi kezeit. A férfi most a következő hosszu beszélgetés folyamán le nem vette tekintetét a tükörről s egy idő mulva teljesen kielégitve távozott. — Ehhez hasonló a következő eset: K. városban egy bordélyházban egy férfit csak „olaj“ néven neveztek. Ez a férfi ugyanis csak ugy tudott erekciót és ejakulációt elérni, hogy egy meztelen örömleányt olajjal töltött hordóba állitott és az egész testét beolajozta.

Nyilván a perverzitásoknak ehhez a csoportjához tartoznak azok az esetek is, mikor szadista férfiak ugy elégitik ki nemi ösztönüket, hogy a nők ruháit tintával vagy kénsavval öntözik le, nyilván azzal a céllal, hogy a nőt beszennyezzék vagy kárt okozzanak neki, de esetleg fájdalmat is. Kár, hogy a rendőrség elé kerülő ilyen esetekben nem mindig járnak végére a dolognak, hogy a cselekmény mögött menynyire dolgoznak szekszuális rugók. Pedig erre mutat Bachmannak a következő esete:

B. 29 éves, nős kereskedő, öröklékenyen sulyosan terhelt: 16 éves kora óta onanizált és pedig kézi villanyozógép használatával kombinálva; neuraszténikus, 18 éves korában impotens, egy ideig erősen ivott, boldogtalan, viszonzott szerelem után egyszer az utcán találkozik egy gyermeklánnyal, aki éppen olyan fehér köténytviselt, mint az ő imádottja. Nem tud ellentállani és ellopja a kötényt. Hazaviszi, beleonanizál, majd ujabb onanizálás közben elégeti. Most visszamegy az utcára, megpillant egy fehérruhás asszonyt, agyában az a kéjes gondolat születik meg, hogy a fehér ruhát tintával bepiszkitsa; kéjes izgalmak között ezt meg is teszi és odahaza ennek a cselekedetnek emlékein merengve, masturbál. Máskor megint, mikor nőkkel találkozik az utcán, bolond kedve támad rá, hogy zsebkésével tegyen kárt a ruhákban. Mikor azonban ezt végrehajtja, tetten érik és zsebtolvajnak vélve, elfogják. Bizonyos esetekben az is elég volt nála az orgazmus és ejakuláció bekövetkezésére, ha egy nő ruháin foltokat vett észre. Ugyancsak elérhette a kéjérzetet, ha a mellette elmenő nők ruháit a szivarjával megégette.

A szadisztikus cselekedetek sokszor tárgyakhoz füződnek. Ez ugyan már a fetisizmus körébe tartozik, mellyel később majd bővebben foglalkozunk, de egyes esetekben sok a szadisztikus vonás is. Ilyen a Moll által leirt következő eset.

Egyetemi müveltséggel biró 35 éves ur, sulyos öröklési terheltség áldozata, közeli vérrokonok házasságának gyümölcse, kezdettől fogva félénk, tartózkodó természetet árult el. Mikor nemi ösztöne felébredt, sokat forgolódott 10—11 éves játszótársnői körül, akiknek fehér ruhái ruha-fetisizmust váltottak ki benne; onanizálni kezdett, miközben mindig fehérruhás lányokra gondolt, de ugyanigy manipulált nőknek világos ruhadarabjaival is. Huszonhárom éves korában kezdett koitálni, de lehetőleg olyan nővel, aki világos ruhát viselt. 25 éves korában látta, mikor egy kiséretében levő leány világos ruháját az utcai sár bepiszkolta, ami őt hatalmas nemi ingerületbe hozta; ettől az időtől kezdve jelentkezik nála az az ösztön, hogy nők ruháját bepiszkolja, majd később összegyürje és széttépje őket. Néha ilyen fehér ruháról álmodott és magömlése is volt abban a pillanatban, mikor álmában a ruhát megérintette vagy összegyürte.

(Folytatjuk)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Bouchet: Borsos történetek

Harminchatodik történet: Ismertem egy festőt, aki azzal gyanusitotta feleségét, hogy az a hüségi esküt nem értelmezi tulságosan szigoruan. Egy alkalommal hosszabb utra kellett mennie, elővette tehát feleségét és egy szamarat rajzolt a hasára, azután igy szólott hozzá: „Kedves gyermekem, vigyázz magadra nehogy félrelépjél és bünbe essél. Ne bizzál abban sem, hogy tetted titokban maradhat, mert hazajövet rögtön meglátnám a hasadra festett számárról, mely ebben az esetben bizonyára elmázolódna!" Ezután nyugodtan elutazott De az asszonynak tényleg viszonya volt egy lovaggal, akinek elmondta az egész történetet és aggodalmának adott kifejezést, hogy férje rá fog jönni, ha fölszarvazták távollétében. „Ne félj attól!" felelte az udvarló, aki szintén festő volt, „fedd föl a hasadat, hogy közelebbről megte kintsem a mesteri szamarat. Ujra meg fogom fasteni és a hiányos részeket kiegészitem ugy, hogy férjed semmit sem fog észrevenni." Alaposan szemügyre vette tehát az állatot és közben kedvet kapott felszállni a nyeregbe, és igy nem maradt ideje megnézni, hogy a szamár föl van e nyergelve, vagy sem. Igy történt, hogy amire elérkezett férje hazatérésének az ideje, gyorsan nekilátott a teljesen elmázolt szamár ujrafestéséhez és mivel pontosan a képre nem emlékezett, inkább többet, tehát nyereggel festette a szamarat. A festmény olyan jól sikerült, hogy az asszony meg volt róla győződve, hogy férje semmit sem fog észrevenni. Ez tehát haza érkezett és első dolga volt megtekinteni a szamarat. Ekkor megpillantotta a szamáron a nyerget és dühöngve kiabált: „Ördög vigye el a szamarat, és azt is aki nekem fölnyergelte." Innen származik a francia idézet: A tous les diables l'áne et qui me l'a báté aujourd'hui!

Harminchetedik történet: Egy fiatal házaspár nászéjszakáját töltötte. Mikor az első szerelmi ölelkezésen tul voltak, a férj igy szólt feleségéhez: „No, most kérd édesem a jó Istent, hogy ebből az ölelésből egy szép, erényes és okos fiucska fakadjon!" Ekkor az ártatlan ujdonsült asszony igy felelt: „Kedves barátom, ilyen csekély munka után, akkora igényeid vannak, nem lesz kicsit sok?"

Harmincnyolcadik történet: Egy fiatal asszonykának négyhetes csecsemője volt. Valahányszor tejjel telt meg a melle, hivta szolgáját, hogy hozza a csecsemőt, mely a természetes lecsapolást végezte. Történt egy alkalommal, hogy férje künn volt a mezőn és az asszony ujból szükséget érezte a szoptatásnak. Előhivta szolgáját, egy délceg ifjut és behozatta a csecsemőt. Mialatt ennek száját melléhez tapasztotta, a legény odafeküdt melléje az ágyra. Az asszony meglepetve igy szólott: „Micsoda vakmerőség ez, hogy merészelsz ilyet tenni! Megállj, szólok az uradnak." Ekkor a szolga igy felelt: „Oh madame, ha Önnek nem tetszik, elmehetek!" Ekkor az asszony szégyenlősen igy felel: „Azt nem mondtam, csak kiváncsi voltam, hogy honnan veszed a bátorságot!" És amig a férj hazajött a munkából, ők már elkészültek az uj utóddal.

Harminckilencedik történet: Farsang utolsó napján néhány férj megbeszélte, hogy álarcban mennek el a mulatságra, megnézni, vajjon erényesen viselkednek e asszonyaik. Ott megérkezve, mindegyik táncra kérte saját feleségét, aminek azok nem tudván, hogy férjükkel állanak szemben, szivesen tettek eleget. Az egyik férj, hogy kipróbálja felesége hüségét, a diszletek mögé csalta és erőszakot követett el rajta. Nem a szó szoros értelmében vett erőszakot, mert az aszonynak mi türés tagadás izlett a szokatlan gyönyör és nem is nagyon védekezett ellene. Sőt megismételték a müveletet másodszor, sőt harmadszor is. Ezután a férj eltávozott, az asszony azonban kiváncsi lévén, hogy kivel volt dolga, utána sompolygott az ismeretlen férfinek. Ez pedig az egyik sarokba ment hogy letörülhesse a fárasztó munka után arcáról a verejtéket, kissé felemelte az álarcot, annyira hogy felesége felismerhette férjét. Az asszony dühösen megrángatta kabátját és igy szólt hozzá: „Istenemre mondom, ha tudtam volna, hogy veled van dolgom, nem türtelek volna: várhattál volna, amig haza érünk."

Negyvenedik történet: Egy kövér és nagyhasu asszonynak, hasonló termetü férje volt, aki sokszor beszélt legényéről, egy hatalmas termetü matrózról, ennek férfiu teljesitő képességeiről az egész városban beszéltek. Természetes volt tehát, ha az asszony saját szolgájának különlegességére kiváncsi lett és egy alkalommal férjét feltünő módon elküldötte, ez azonban rosszat sejtett és elrejtőzött a szomszédos szobában. Az asszony rövid idő multán előhivta a legényt és arra kérte, hogy engedje megszemlélni, azt amiről az egész városban beszélnek. A legény hajlandónak mutatkozott erre, de csak akkor, ha urnője is hasonlóképpen cselekszik. Mindketten nekiláltak a vetkőzésnek és néhány pillanat mulva fedetlen testtel állottak egymással szemben. Az asszony ekkor szégyenlősen igy szólott: „Lám, lám milyen szépek igy külön külön, de mennyivel szebbek volnának ha egymást megcsókolnák!" Ekkor a férj igy kiáltott: „Hagyjátok abba, a csókolódzást bizzátok énrám!"



— Eredeti felvétel —

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

A meztelenség szigete

— Irta: TÓTH MARGIT —

III.

— Nem, őszintén, nyiltan beszélek. Utálom a kacérkodást. Ezt a fegyvert a kigyó adta az első asszonynak— Majd meglátom, a szigeten...

— Ott nem fog vissazautasitani?

— A paradicsomi szeretkezés csak szabad lehet, mentes minden bilincstől. Ha megtalálom helyemet, talán...

— Miféle helyet?

— Az uj Éváét, aki szemben az egykori Évával meg fogja váltani az asszonyi nemet az eredendő büntől.

— De más nők is lesznek a paradicsomban.

— Majd megtanitom őket arra, hogy szabadok legyenek. Gondolatban ép ugy, mint cselekedetükben.

— És... ki lesz Ádám? — kérdezte mohón van Stenius.

Dóra vállat vont. Megigazitotta kimonóját meztelen emlői felett, azután gunyosan felelte:

— Ádám?... Hogy ki lesz?... Az első félkegyelmü, aki odatéved, kedves barátom.

*

Még az éjszaka horgonyt vetett a Spleen „Hélión" szigeténél.

Flox urnak igen tetszett a szigét, reggel, midőn meglátta.

Az elvarázsolt sziget körvonalai lágyan váltak el a rózsaszinü ég alól. Zöld erdők, amelyeket a szürkület kékes párába burkolt; a parton pálmák bólogattak hatalmas koronáikkal és csillogó patakok kigyóztak, szinte tündéries ködben uszva— Volt benne valami álomszerü. A Földközi tenger kék hullámai szivárványszinü tajtékkal szórták tele az elveszett Paradicsom látományszerü partjait...

Az ajtó hirtelen felnyilt, Dóra állt előttük. Ezuttal elegáns utiruhában volt, fején kék selyemsapkával. Az amerikai hölgy elbájolóan szép volt.

— Bocsássanak meg, hogy igy felöltözve jelentem meg. Ha ruha van rajtam, el kell pirulnom, mert emlékeztet az első asszony bünbeesésére. Ha majd a szigeten leszünk, megint decensen viselkedhetünk: meztelenül.

Flox ur kezet csókolt neki.

— Kisasszony igazán mindig elragadó és bájos, de azért mégis a legszebb akkor, amikor minden öltözéke egy puszta holdsugár.

— Uram, attól tartok, hogy ön még az eredendő bün rabja és nincs vele tisztában, milyen szüzies és fenkölt a tökéletes meztelenségről vallott filozófiám.

Flox hivatta a kapitányt és bemutatta Dórának.

— Ugy-e, nem sejtette kapitány ur, — szólt — hogy asszony volt a hajón?

— Bocsánatot kérek: tudtam.

— S miért nem szólt róla nékem?

— Mert azt hittem, hogy éppen olyan jól méltóztatik tudni, mint én.

— Hogy-hogy?

— Igen, azt hittem, hogy őnagysága és Flox ur... Hogy is mondjam? Szóval azt hittem, nem szabad tudni róla senkinek...

Dóra felkacagott:

— Most már értem. A kapitány azt hitte, hogy a szeretője vagyok — szólt és különös csillogó tekintettel nézett rá a milliomosra.

— Vagy a másik ur szeretője! — folytatta zavartalanul a kapitány és van Steniusra mutatott.

— Óh! — kiáltott fel Dóra olyan hangon, amely szemmel láthatólag mélyen megbántotta a hollandust.

Shamba is tudott a hölgy ittlétéről, a martiniquei néger, — folytatta a kapitány.

Dóra ajkába harapott. Olimpuszi fölénnyel szólt:

— Shamba szokta az ételt hozni. Igen megbizható fiu.

A kapitány furcsán mosolygott, de egy szót sem szólt.

— És én minderről nem tudtam — szólt Flox. — Es gondját jól viselte a néger?

Dóra közönyösen felelt.

— Shamba mindennel ellátott.

Dóra pillantása keresztezte van Steniusét. A hollandus szuros szemmel vizsgálgatta.

— Igen, mindennel ellátott — ismételte. Féltékenység, gyanu folytatta az erkölcstan tanárát. Elfogta a harag:

— Eh, az egész csak komédia! Mire jó?

— Én komédiázom? — szólt ártatlan hangon Dóra... — Ön is, én is a testi és lelki tisztaság felé törekszünk, hogy lerázzuk magunkról a vér és a test szennyes indulatait s méltók legyünk arra, hogy meztelenül élhessünk.

Flox és a kapitány eltávoztak. Van Stenius durván rátört Dórára:

— Ez a Shamba a szeretője?

— Meg van őrülve, kedves barátom.

— Féltékeny vagyok.

— Ez is egy olyan hitvány indulat, amely csak egy büntől megfertőzött lélekben születhetik meg. A féltékenységnek nincs helye a mi Édenünkben. A szeretkezés olyan szabad lesz, mint a világosság, a napfény. A tökéletes meztelenségerők való elveim nem ismerik azt a nemi önzést, amelyet féltékenységnek neveznek, sem pedig azt a tisztátlan képmutatást, amelynek a neve szemérem. Az asszony a gyönyörü testének látványát nem tartogatja egy ember számára...

Van Stenius zavarba jött ez előtt a fölényesen mosolygó, gunyos és szenvedélyes, mocsoktalan és mégis gyanus asszony előtt... Ki lehet? Mit akarhat?

A milliárdos is rabja lett a gyönyörü nőnek, amióta először látta a holdfényben, észbontó meztelenségében kerek, ruganyos combjaival, melleivel.

*

Csodálatosan szép csillagkoszorus éjszaka volt. Hélion szigete a hold ezüstös fényében uszott. A fák levelei alig rezdültek meg az illattal terhes, langyos levegőben. A csevegő patakok moraja, szerelmi láztól égő madárkák hivó szava és gyengéd szárnycsattogása a hangok tündéri fátyolát boritotta a sziget ünnepi csendjére. Ezen az elvarázsolt szigeten, ebben az álomszerüen csodás éjszakában már az első percben megérezték a világ legszebb és legfájdalmasabb regényének hangulatát, mintha az elveszett Pa-

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

radicsom titokzatos illatával, lenyügöző varázsával uj életre támadna. .

Dóra igy szólt :

— Még szabadabbak leszünk, mint Ádám és Éva, mert mi minden gyümölcsöt leszakithatunk.

— Na, na, vigyázzon — szólt Flox : Igy elesik az élet legdrágább gyönyörüségétől.

— Mitől ?

— A tiltott gyümölcstől.

Ebben a pillanatban egy árnyék siklott végig a tisztáson, amelyet a holdsugár titokzatos fényével öntött el... Ember lehetett, még pedig óriás. Hangtalanul suhant tova a pázsiton, néha megállott, mintha hallgatódzott, vagy kémlelődött volna, azután tovább illant. Az őskori vegetáció buja, dus környezetében fantasztikusan hatott ez a jelenség...

Flox és van Stenius némán néztek a titokzatos fantom után. Dóra egyszerre halkan megszólalt :

— Engem keres... Megérezte, hogy itt vagyok. Velem akar találkozni !

— Önnel ? S ugyan miért ?

— Láthatja... Azért, mert nem hordja az eredendő bün egyenruháját... Meztelen !

A milliárdos irónikusan jegyezte meg :

— Hát igaz, én is ugy látom... De az igazán nem járja !

— Nem járja ? — titlakozott Dóra... — Itt minden járja, csak a mi képmutató álszemérmünknek nincs itt helye... A testhez itt nem tapad földi szenny ! De honnan jön ? Ki lehet ?

Flox ur kézen ragadta Dórát, aki az ismeretlenhez akart rohanni.

— Veszedelmes !

De az amerikai nő nem hagyta magát.

— Engedjen ! — kiáltotta felindult hangon... — Hát nem látja ? Nincs egyedül. Ez érthetetlen !

A meztelen emberhez valóban fehér asszonyi alak közeledett. Az ujonnan érkezett asszony halkan fölsikoltott. Meglepetésében ? Elragadtatásában ? A meztelen ember karjába kapta és magával ragadta a néma árnyak közé.

— Ejnye ! — szólt Dóra méltatlankodva... Ez már mégis csak sok ! Nem értem... Itt a szemem láttára merne szeretkezni ?

— Ugyan kérem, miért ez a megbotránkozás ? — kérdezte Flox ur. — Hiszen éppen az imént mondotta, hogy a testhez itt nem tapad földi szenny. Igaz ugyan, hogy a hölgy, akit most láttunk, az utolsó divat szerint volt öltözve.

De Dóra reszketett haragjában... Utána akart rohanni a különös párnak, amikor van Stenius, akit Dóra fölindultsága meglepett, megkérdezte tőle :

— Csak nem féltékeny ?

— Ugyan miért lennék ?

— Tudniillik a féltékenység ki van zárva Hélion szigetéről.

Dóra ajkába harapott. Hallgatagon tértek vissza a „Spleen fedélzetére. Csak Flox ur mondta, hogy jól elszórakozott a vad ember és az elegáns asszony erotikus jelenetén.

A fedélzeten később találkozott Dóra a négerrel.

— Shamba ! — szólt s hangjában harag reszketett.

— Miss Dóra !...

— És az engedelmesség ? S még meg is csalsz ! te állat !

— Hát látta ? — szólt ijedten a fekete.

— Mindent láttam !

A néger dadogva magyarázkodott.

— Kérem, az asszony egyenesen felém tartott... elvesztettem a fejemet...

— Elég ! Ki az az asszony ?

— Nem tudom !.. Sok furcsa, érthetetlen dologról mesélt. Mindenfélét. Nevetett is, meg félt is... Olyan kacér, kihivó volt a viselkedése ! Muszáj volt a karjaim közé kapnom ! Higyje el, miss Dóra, én nem vagyok az oka semminek, ez a bolond asszony az oka mindennek...

Az amerikai nő felemelte a karját, mire Shamba, az óriás, ugy meggörnyesztette a hátát, mint egy alázatos kutya.

— Hitvány fráter, elfelejtetted, hogy egedelmességgel tartozol ? Ölelj át és elégitsél ki !...



— *Eredeti felvétel* —

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

A néger vadul karjaiba kapta a nőt. Buja lihegés verte fel az idillikus sziget csendjét...

*

Másnap reggel. Gaby Desmiroirs, a pikáns varietté-művésznő, aki ezelőtt való este érkezett a barátja lukszusyachtján, szemmelláthatóan nagyon fel volt izgatva. Kezet szoritott Flox urral, üdvözölte van Steniust s valósággal belerogyott egy székbe.

— Jaj! — szólt tragikus fintorral — ezt az első estémet a Paradicsomban sohasem felejtem el! Egy kis fölfedező utra indultam a szigeten, amikor éreztem, hogy megragad egy ember...

— Mindent tudok! — szólt elhamarkodottan van Stenius, — ott voltam...

Gaby arcán megvetés tükröződött.

— Nem kedvesem, nem maga volt...

Majd a milliárdos felé intett gunyos csipkelődzéssel:

— De maga sem volt az, uram! Ez az ember... De nem akarok elébe vágni a dolognak... Előbb valami megmagyarázhatatlan dolog játszódott le! Alig járhattam néhány percig, amikor... hogy mondjam?... erotikus kábulatfélét éreztem... Talán az illatos levegő tette, nem tudom, de egyszerre azt hittem, hogy Éva vagyok, én, a varieté-szinésznő, aki a természetből csak a jégbehütött limonádét ismeri zenekisérettel. Igy ebben a hangulatban, egyszerre csak megláttam egy embert, de ez már nem volt képzelődés, egy hatalmas termetü embert, aki mintha rám várt volna. Soha férfi ilyen hatalmas erővel nem ejtett meg!

— S milyen volt ez az Ádám? — kérdezte van Stenius.

Gaby pajzán hangon felelte:

— Oly fekete volt, mint a korom, kérem alázattal! Pedig az iskolában sosem tanultunk, hogy Ádám néger volt.

*

Mióta két-három párisi nő lakott a Spleenen, Dóra Sabian ritkán mutatkozott.

A hollandus meglátogatta a kabinjában.

— Duzzogunk? — kérdezte.

— A hölgyek ellenséget látnak bennem. Amikor a meztelenség tanairól beszéltem nekik, arról a vallásról, amelynek kiválasztott és felszentelt papnője vagyok, valami ellenséges kiváncsisággal mértek végig. Az ő szemükben vétek vagyok az asszonyi nem érdekei ellen, mert az asszony számára testének leplezése a legdrágább kincs, a szemérem pedig, hogy is mondjam csak, szinte forralmi értéket ad szépségének. Azt az asszonyt, aki a nyilvánosság előtt meztelenül mutatkozik, a többiek ép ugy elitélik, ahogy a tőzsdén megnéznék az olyan bankárt, aki a Wertheim kasszáját nyitná meg a tömegek előtt. Az ilyenről azt állitják, hogy árt a többinek is. Pedig az igazi női ideál az enyém. Álszent, erkölcstelen, képmutató ruházkodásával a női nem csak a gyöngeségét és rabszolgaságát mutatja meg. Egyedül a meztelenség az, amely visszaadhatja szabadságát, az istennők büszke meztelensége.

A férfi Dóra felé nyujtotta ki a kezét. A nő félig lehunyt szempillákkal, különös tekintettel nézett rá... Átölelte a bársonyos testet... Ez egyszer nem lökte el erőszakosan magától, hanem macskaszerü kigyozó mozdulattal siklott ki karjából.

— Ejnye, a kigyó még mindig ur a vére felett.

És amikor a hollandus mégegyszer odahajolt a keblére, hogy megcsókolja, tréfásan szólt rá:

— Az ajkain még a tiltott alma ize érzik. Pfuj, tanár ur, pfuj.

Szeliden, de erélyesen tolta a férfit az ajtó felé. Van Stenius megállott a folyosón. — Furcsa teremtés! Meztelenül mutatkozik előttem és én még azon gondolkozom, van-e jogom megmondani neki, hogy kivánom. Bátrabbnak kellett volna lennem!

Ahogy a hollandus tovább ment a folyosón, ugy érezte, mintha valaki követné. Megfordult és egy árnyékot vett észre.

Shamba volt. A néger, aki nem látta a hollandust, végig osont a kabinok mentében, megállott Dóra ajtaja előtt és halkan kopogtatott. Az ajtó nyomban kinyilt. A lámpa fénye kivetődött és a világosságban élesen vált ki a néger majomszerü pofája s a meztelen fehér női test... A fekete belépett, az ajtó halkan, sejtelmesen bezárult mögötte és van Stenius egyedül maradt a néma folyosón... A férfi visszafordult. El volt határozva mindenre, hogy betöri az ajtót, beront a kabinba, ahol Dóra és fekete vetélytársa ölelkeznek, birokra kell Shambával ősi szokás szerint a nőstényért. De van Steniusnak eszébe jutott Shamba herkulesi termete, vas öklei. Megint civilizáltnak érezte magát, mert végre is egy kulturember csak nem verekszik egy négerrel. Az ilyesmi méltatlan lenne jelleméhez! Van Stenius nyugodtan hajolt oda a kulcslyukhoz és bekukucskált rajta. Amit itt látott, dühös féltékenységgel töltötte el. Hogyan, ez a matróz a szeretője Dórának, aki a tökéletes meztelenségének és a szeplőtlen tisztaságnak a profétanője? Dóra visszalökte őt, az egyetemi tanárt, a gondolkodót, a filozófust — és most cinikus módon, hátulról, odaveti magát egy ilyen bestia karjaiba? Látnia kellett, hogy az előbb még fölényes Dóra Sabian a gyönyör elfojtott sikolyával öleli át a hatalmas himet s a vad ölelésben alázatos rabszolganővé vált...

— Vége —

Ha szép akar lenni, használjon
Kalka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Lliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

Olvassa és terjessze lapunkat

Órát, ékszert, nászajándékot, jegygyürüt
mindig a legolcsóbban vásárolja
Iritz ékszerésznél
Timişoara, Belváros

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

hogy Vitus csaknem elvesztette eszét a vágytól és mint egy tigris, ordi tott fel az eksztázis pillanatában.

És eszméletlenül hanyatlott hátra.

Mikor mindketten öntudatra jutottak, kinyitotta a titkos ajtót és kér te a férfit, hogy várjon rá kint egy pillanatig.

— Tudod, — tette hozzá szégyenkező mosollyal, mely olyan jól állt neki, — szeretném egy kicsit rendbehozni magamat.

A férfi engedelmesen kiment és leült egy ablaknyilásba, ahonnan áttekinthette az egész vidéket. Álomvesztetten nézett bele a termékeny vidékbe, melyen nehéz hullámokban feküdt a nap aranyos sugara. Ünnepélyes csend volt az egész környéken. Boldogságérzet fogta el a keblét és mindig, mikor ilyen jól és könnyen érezte magát, vidáman kitárta a karjait és kidüllesztette a mellét, mintha örülne annak az erőnek, mely olyan egészségessé tette a testét és a lelkét.

(Folytatják)



— Eredeti felvétel —

MARGO

Egy különös beszélgetés

A renaissance korában a nő alig birja kivárni mig a szerelem szolgálatára érettnek és méltónak találtatik. Nidhart von Reuenthal egyik költeményében anya és leánya beszélgetnek a szerelemről. A tizenhatéves leány ugy véli, hogy az ő teste már régóta használható lenne a szerelem munkájához, az anya ezt tagadja. A leány ismeri anyja multját: „Te csak tizenkétéves voltál, amikor megszabadultál szüzességedtől" Az anya ezzel le van győzve: „Nos, én miattam tarts hát annyi szeretőt, amennyit csak akarsz." De a leány replikázik: „Meg is tenném én szivesen, ha el nem halásznád mindég a férfiakat az orrom elől. Pfuj, vigyen el az ördög! Hiszen van már egy férjed, minek neked még másik is?" Most miután egészen leleplezve látja magát az anya, mindenbe beleegyezik: „Pszt. csak csöndesen leánykám, nehogy valaki meghallja és te is tehetsz amit akarsz.

——

Hathatós argumentumok

A dolgok természetes felfogását a renaissanceban nem ritkán olyan, vagy hasonló argumentumokkal okadatolta meg férfiakkal és nőkkel az ifjak és lányok közti kora, nemi érintkezést, ahogyan azt Boccacio elmondatja egy hölggyel: „A természet törvényei az elsők; a természet semmit sem teremtett hiába, és azért adta nekünk ezeket a nemes részeket, hogy hasznukat vegyük, nem pedig, hogy létlenül pihenni hagyjuk." — A legnyomósabb okot azonban arra, hogy ezt a részt ne pihentessék, az asszonyok a következőkben találták: „a nemhasználás nagy károkat okozhat ennek a testrésznek és hisztériát szülhet, amelyben nem egy szép asszony tönkremenne. A legjobb szer ez ellen, mondják az orvosok, a testi elhálás és pedig erős, izmos férfiakkal."

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

A VOYEUR

— Irta: **Paul Frank** —

Amade Martinez de la Rosa, egy Napoleon ellen harcoló spanyol tábornok egyetlen fia a tizenkilencedik század elején magányosan serdül fel és különleges élmények hatása alatt egy neuropathikus típussá fejlődik, melyet szaknyelven a „Voyeur"-nak szoktak nevezni. A sors ugy hozza, hogy halálosan beleszeret egy csodálatosan szép leányba. Ez a szenvedélyes szerelem végzetes dilemmába sodorja. Egyrészről élni szeretne vele szemben, aki közben a felesége lett, férji jogaival, másrészt képtelen a természetes szerelemre és nem marad más választása, mint bünbánóan bevallani borzalmas hajlamát. És a szerencsétlen asszony ettől kezdve pokoli életet él. Végül azonban megtörik ellentállása és hajlandónak nyilatkozik egy fiatal tisztnek, akit férje a házba csalt, magát átengedni. A férj rejtekhelyéről meglesi a pásztorórát és hátulról megtámadva megöli felesége ujdonsült szeretőjét. Az asszonynak lehetőség dereng kegvetlen férjétől való szabadulásra: látszólag hajlandó egy ujabb szeretőt ágyába fogadni, — de közben megöli a férjét, aki megint rejtekhelyet foglalt el, hogy tanuja legyen a szerelmi jelenetnek.

Amikor a hadnagy a megbeszélt időben megérkezett. Inez fogadta, aki automatikus léptekben eléje ment és tartózkodóan bár, mégis kellő szivélyességgel üdvözölte és szemlesütve, érzéketlen hangon tudtára adta, hogy férje közel egy órája valamilyen sürgős ügyben távozni kényszerült, de reméli, hogy mihamarabb visszatérhet. A fiatal tiszt nem fájlalta az esetet, inkább felvidult, hogy az asszonyt egyedül találta és az előző esléhez hasonlóan szorgalmasan üritgette a poharat, melyet Inez egyre ujból töltött, anélkül, hogy a maga vendég buzgó kinálgatásának engedett volna.

Ebben a pillanatban történt a borzalom, melytől előre reszketett és amit az utolsó pillanatban még el akart háritani. De már késő volt.

A hadnagy hirtelen felpattant és átkarolta a derekát. Érezte még borszagu lehelletét és rögtön reá nedves ajka a szájához ért, az orcájára, a szemhéjára.

Hátratántorodott és ugy érezte, hogy eszméletét veszti.

Nem kiabált, néma marad.

Amadé ugráló szivvel az ajtó előtt állott és várt. Hevesen dobogó szive mély hálát érzett Inez iránt.

Pattanásig feszült idegekkel leste a hangját és miután nem hallotta, hanem csak a hadnagy szüntelen fecsegése visszhangzott, egy váratlan fordulattól félt. Remegett, hogy a hadnagy Inez hüvös viselkedésétől lehiggadva, visszaretten elhatározásától. Egy szempillantás a kulcslyukon keresztül azonban megnyugtatta; meggyőződött, hogy már nincs mit féltenie, miután Inez és a hadnagy forrón összeölelkeztek.

Valami zaj az ajtó mögött arra engedett következtetni, hogy valami változás van folyamatban. A várakozó kéj enyhe előérzete megborzongatta és bizonyosságot szerezve, hogy kellemetlen meglepetés már nem érheti, a feltételezett élvezetek gondolatára határtalan boldogsággal telt el.

Kezét eszeveszetten kalimpáló szivére vonta, mintha félne, hogy elárulná és lázas türelmetlenséggel várta, hogy mikor lép a szobába a szerelmes pár.

Inez, mint az álomkóros, rögtön az ágy felé támolygott; a leselkedő megcsodálta előkelő, feszes fejtartását. Az a varázs, mely fejedelmi alakját övezte, ujból megihlette, mint annakidején Madridban. Villámgyorsan át utott emlékein, az eseményeken, amik azóta végbementek és meg volt elégedve önmagával.

A hadnagy az imádott mögött botorkált; alaposan dülöngött. És amikor elérte és karjaiba akarta fogni, majdnem elvágódott. Rögtön azonban erőt vett magán, hatalmas lendülettel közelébe férkőzött, átölelte és szenvedélyesen szájoncsókolta.

És mialatt a leselkedő leshelyéről minden mozdulatát vággyal szemlélte, ügyetlen és reszkető ujakkal a ruháin kezdett pepecselni; de mivel kisérlete eredménytelen volt, karját a mozdulatlanul fekvő asszony dereka alá tolta. Többszöri eredménytelen erőlködés után mérgesen, dühödt haragjában, felajzott érzékiségtől tüzelve, vandál kezekkel letépte testéről a pompás selymet és fehérnemüjét is rongyokban szaggatta le, anélkül, hogy a megkinzott a barbár eljárás ellen akárcsak egy szemrebbenéssel is tiltakozott volna. Türte anélkül, hogy csak szempillája is megrezdült volna. Egyetlen mozdulattal sem vette tudomásul, hogy társa egyik darabot a másik után szedi le róla, mig végül egészen meztelenül feküdt a naranccszinü ágytakarón.

A hadnagy egy halk sikollyal jelezte örömét és a maga részéről is lomha, de sietős mozdulatokkal lehányta magáról a ruhákat, melyeket szertedobált a szőnyegen.

Lázas remegésben kuksolt a helyén Amadé és falánk pillantásokkal habzsolta felesége tehér meztelenségét, amelyet csak most tudott értékelni, amikor más készült hatalmába venni; a szakertő szemével követte a test lágy vonalait, melyeket megközelitőleg szabályosnak képzelt és gondolatban mindig rekonstruálni igyekezett, de még sohasem voltak igazából az övéi és amelyeknek szemlélete, ime, vad mámorba kergette a vérét. A gyönyör szárnyat adott tekintetének és ez most követte a test vonalait, a kerek vállakról le az árnyékolt hónaljig, innen a lágy átmenetből fakadó keblekre, melyeknek közepén egy-egy vérvörös korálgyöngy ékeskedett, aztán lesiklott a karcsu derékra és a legsötétebb aranyfényben csillámló szemérempelyhekre és megnyugodott, kellő tiszteletben részesitette a legszebb asszonyi oltárt. Összeharapta fogait és ujjai görcsösen összeszorultak, nem ügyelt már arra sem, hogy az izületek hallhatóan ropogtak; alig tudott uralkodni magán, hogy örömében el ne kurjantsa magát, már a torkában ugrált az öröm és ha az utolsó pillanatban el nem fojtja, könyörtelenül elárulja magát.

St. Pair hadnagy, akinek katonai rangját már a legjobb akarat mellett sem lehetett volna felismerni, közben szintén a fekhelyre lendült, ahol Inezt magához vonta és a szerelmes incselkedések egész tömkelegével halmozta el.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Mégis, hamarosan kitünt, hogy semmi esetre sem tartozik azon szerelmi gurmandok közé, akinek az első pillanatokban hittek; inkább a durva támadásokra hajlott és általában türelmetlennek bizonyult, aki elsikkasztja ugy a szerelem ezer raffinementjeivel alátámasztott bevezető formalitásokat és az érzéki kielégülése után is modora hijjával volt azoknak a szépitevéseknek, melyekkel az asszonyoknak megédesitik a pásztorórát követő perceket. Sőt izléstelen volt, nem tudott annyira uralkodni magán, hogy bárányszelid szeretőjét, aki kábulatából még mindig nem akart felocsudni és az egész idő alatt alázatos és szolgálatkész áldozatának bizonyult, ne illesse olyan közönséges és durva becézőnevekkel, melyeket hivatásos nőkkel szemben gyakorolnak és amelyeket a lesbenálló a szépérzék és izlés elleni durva sértésnek minősitett.

Ettől eltekintve Amadé fenékig üritette az élvezet poharát; egy teljesen ismeretlen kéjérzés tombolt idegeiben és a vérében, annyira megittasult, hogy kevésen mult, hogy össze nem roskadt szük buvóhelyén. Amint tekintete előtt sötétedni kezdett a látókör, önfeledten lehunyta a szemét, hogy a boldogságot, mely ebben a pillanatban bőkezüen szórta reá kegyeit, a lehetőséghez képest a legteljesebben kiélvezze. A hasonló pásztorórák közül egyetlen egy sem vetekedhetett ezzel a gyönyörüséggel és boldogan köszönte a szentséges ég gondoskodását, mellyel Inezet karjaiba vezette: most ébredt csak tudatára, hogy tulajdonképen milyen mélyen szereti ezt az asszonyt, férfiszerelmének teljes erejével és egész odaadásával.

Megnyugodva, amikor az érzékek vihara, mely keresztüljárta minden izét, elhuzódott, a pompás élményt mégegyszer átgondolva tekintett és az ujabb szenvedélyekért sóvárgó szeme az asszonyra tévedt, akit a fáradhatatlan és telhetetlen hadnagy még folyvást kinzott. A szánalom egy halvány sugara lopódzott a leselkedő szivébe. Lelke mélyén talán már szánta a bünét. Minő hatalmas áldozatot hozott érte Inez, mekkora akaraterővel állott kötélnek.

Vajjon sejtette e egyáltalában, micsoda szenvedéseket állott ki, amikor a szeretők legkiméletlenebbike továbbra is gyötörte és kinozta...

Amadé gyülölte a hadnagyot.

Arra a gondolatra, hogy Inezt ő kényszeritette arra, hogy másnak feláldozza magát, kinzó keserüség töltötte el. És egyáltalában miért erőszakoskodik az ipse? Kötelességének már eleget tett, gyönyörüséggel töltötte el a nézőt, de most már minden elmulott és a legény további erőszakoskodása minden vérét a fejébe kergeti... Miért nem tünt el a hadnagy rögvest, mihelyt feladatának eleget tett? Milyen jogon tartózkodik továbbra is az ő házában, honnan veszi a merészséget a tolakodó viselkedéshez...

Ha legalább hallgatna és elnyomná borzalmas szuszogását...

Hiszen ettől meg kell őrülnie ennek a szegény asszonynak.

Vajjon mit gondol felőle?

Nem e olyan a látszat, mintha arra gondolna, hogy az ő szeme lye itt a legfontosabb, nem sejti talán, hogy csupán eszköze volt mások gyönyörüségének kiváltására és a pásztorórát személyes



Eredeti felvétel

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

gényeinek tekintetbevétele nélkül rendezték?

Nem-e azzal fogadták, hogy a házigazdát sürgős ügyben elhivták?

Illő-e egy erkölcsös emberhez, hogy visszaél a helyzettel abban a házban, ahol vendégbarátságot élvez?

Nos, akkor a — férj visszatért...

Miután fontos üzleti ügyeinek eleget tett, visszatért felesége hálószobájába.

És micsoda látvány fogadta?!

Mit kell tenni?

Miképen hangzik az errevonatkozó társadalmi parancs?

A pillanat parancsa? Szabad türnie neki, aki a feleségét szereti, hogy ilyen gyalázat érje?

Soha többé a felesége szemei elé nem kerülhetne.

Villámgyorsan megértette, hogy ennek az embernek, akit a vendéglőben fölszedett, aki véletlenül a felesége szeretője lett és akinek ezáltal váratlan szerencse hullott az ölébe, érdemtelen kitüntetésért lakolnia kell.

Igy kivánja az igazság. Az eset után ne járhasson emelt fővel.

Amadé bosszut szomjazott. Őrült féltékenység lepte meg. Hogyan merészeli ez az idegen senkiházi szárnyait kiteregetni és elsősorban olyan jogokkal élnie, amelyek tulajdonképen egyedül csak őt illetik?

Tisztán hallhatta, hogy a háziurnak fontos ügyben távoznia kellett?

Vagy éppen ez a hir nyujtott neki biztonságot a tettéhez?

Nem gondolt meglepetésre? Nem félt a tolvaj, hogy tetten érik?

Istenemre — az ilyen megátalkodottságnak bünhődnie kell, a sértett férfibecsületet helyre kell állitani...

A lesbenálló mégegyszer és utoljára kinézett a függönyhasadékon.

Lakolnia kell, sziszegte fogai között, övéből kihuzta a tőrét és kiugrott a buvóhelyéről.

Néhány halk ugrással elérte az ágyat; magasra emelte és beledöfte a hideg acélt a mitsem sejtő hátába, akiben a kéj legmagasabb foka közeledett és ezért vak, süket és tehetetlen volt. A sóhaj, mely a megsebzett száján kiszaladt, lényegesen különbözött azoktól, melyeket eddig hallatott; szétdobta karjait, oldalt billent és egy sipoló hang kiséretében teljesen eszméletlenül az ágyról a szőnyegre hullott, ahol megtört szemekkel fekve maradt.

Ekkor feleszmélt Inez.

Olmos nehéz álomból gyilkos valóságra ébredt.

Borzalom ült a szemében.

A takarón egy vékony vérsáv folydogált.

Inez tágrameredt szemmel a férjére és innen a meggyilkoltra meredt.

Félig felemelkedett, velőtrázó sikolyba tört ki és eszméletlenül visszahanyatlott párnáira.

Feleség vagy szerető

— Irta: **Salgó Margit** —

Két kar átfonta a testét. Forró lázas ajkak tapadtak a szájára. Védekezni igyekezett. Ki akart siklani az ölelő karokból. De szorosan átfonva kénytelen volt átengedni magát a férfi tüzes vágyainak. Száj a szájon tapadt és igy a legkisebb hang sem hatolhatott ki az ajkán. A férfi forró gerjedelme feltüzelte az ő vérét is...

Ruhák susogása és hangos léptek a csukott ajtó mögött szétrebbentették az összeölelkezetteket és elvágták az érzékek mámorát...

Az asszony egyedül maradt a szobában. A szégyenérzet pirosra festette orcáit. Szégyelte magát önmaga előtt. És dacára a félhomálynak, szorosan lehunyta szemeit.

Még sohasem csókolta igy a férje, lázas keze még sohasem remegett ilyen érzékien a testén és soha ezelőtt nem viszonozta még oly odaadóan a szerelmét...

Amikor Gábor Antal a fényesre világitott szobába belépett, csodálkozva tekintett körül. A terem közepén megállott és az asszonyra nézett, aki a lámpa fényes világosságától elöntve mélyen a székébe süppedve kacér szemvillanással köszöntötte.

— Antal, hol késett ennyire? Már egy negyed órája ülök itt magányosan. Drága percek mullottak el kihasználatlanul.

Kihasználatlanul? Nem érti a szót. Hát nem használta ki teljesen az alkalmat? De... ha nem őt... kit... kit... tartott az imént a karjai között?

— Miért áll oly értetlenül? És egyebekben mentegetődző szót sem talál? Mire gondol egyáltalán? Hangja türelmetlenül csengett.

Antal közelebb megy, egy széket huz maga alá és melléje telepszik.

— Azon gondolkozom, hogy tényleg szeretem-e magát?

— Akkor kezd ezen gondolkozni, amikor már egy hete napjában tizszer, nem százszor olthatatlan szerelméről biztositott?! Mit jelentsen ez?

— Lóra a maga forró ölelkezései bő kárpótlást nyujtanak feleségem hüvös és szertartásos szerelméért.

És megfogta a karját, válláig fölhajtotta a ruha ujját és ajkát puha, fehér husára tapasztotta.

— Nem tudom elhinni, hogy Anita annyira szenvtelen volna, amilyennek tartja. Talan csak nem értette a módját, a parazsat benne tüzre csiholni...

— Anita, — sajnos csak feleség...

Én pedig azt hiszem, hogy Anita unatkozik a maga oldala mellett...

— Unatkozik? Én mellettem? Hát maga unatkozni szokott mellettem? És hamiskás mosollyal nézett az asszonyra, keze pedig az asszony dereka köré fonódott. Lóra teste megremegett.

— Ha a felesége... volnék... talán én is... De mondatát már nem tudta befejezni, mert a férfi melléje huzódva csókjaival borította száját, vállát és feje a bő ruhában reszkető kebléig hatolt. Aztán az ölébe hajtotta a fejét. Lóra keze a hajában vájkált, de hirtelen eltolta magától:

— Álljon fel. Valaki jön.

*

Antal már a szoba közepén állott, amikor Anita belépett. Könnyen, ringó léptekkel érkezett és abba a székbe ült, amelyet az imént a szerelmesek elhagytak.

Megbocsájt Lóra, hogy ennyi

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

szállt, valami rég nem érzett boldog ifjukori láz vett rajta erőt. Kérte az asszonyt, hogy vetkőzzön le teljesen.

Ő maga is segített az asszonynak, sietett lefejteni a finom kis halmokról a rózsaszinü kombinét. Olyan mohó volt, mint egy nagyon éhes, rakoncátlan kis gyerek, aki nem birja bevárni, amig tálalnak, hanem mohón kap egy-egy falat után.

Öreg, kopasz fejét belevájta az illatos husba és az igazi kéjencek mohóságával szivta, gyötörte...



Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

A szükséges és a fölösleges

Főtisztelendő Mária nővérnek az Orsolyák kolostorában!

Ön megkért engem, kedves nővér, hogy a legjelentéktelenebb eseményekről is értesitsem önt, melyek uj életemben előfordulnak és volt olyan kedves hozzátenni, hogy minden érdekli önt, ami velem, volt növendékével történik. A következőkben közlöm tehát, hogy mi történt velem órárólórára attól a naptól kezdve, amióta a zárdát elhagytam.

Nem tudom, milyen okból történt, hogy unokanővérem Sainte-Espirance márkiné megérkezésemet követő napon magával vitt Louvre-be és abba is beleegyezett, hogy vele együtt a szobrokat is megnézhessem.

Mikor a belvederei Apolló szobrához értünk, unokanővérem hirtelen elpirult és el akart huzni onnan.

— Egy pillanatra csak nővérkém — mondtam én — kérem szépen. Nem lenne olyan jó megmagyarázni nekem, hogy mi van itt a fügefalevél alatt?

— Gyermekem, ismétlem neked, hogy ezt nem kell figyelembe venned... nincs semmi jelentősége.

— Én is ezt gondoltam, mert a zárdában mi is lerajzoltuk a belvederei Apollót, de ezt... ami itt van neki... sohasem rajzoltuk. Ha jelentősége lenne, bizonyára ezt is lemásoltatták volna velünk.

— Kétségtelenül, gyermekem. Mégis biztositlak, hogy az, ami itt a fügefalevél alatt van neki, rád nézve nem bir semmi jelentőséggel és egy jólnevelt leánynak ki kell törölnie a gondolatából a képét ennek a... régi pogányság nyomainak.

— És mondja csak, kedves unokanővérem, ez talán olyan dolog, amelyet ma már nem lehet találni?

— Bizonyára, leányom. De hogy lehet, hogy ez a szemérmetlenség egy pillanatra is magára volnta a figyelmedet?

— Csak tudni szeretném, hogy hivják ezt, ami itt van neki?

— Ha éppen ragaszkodol hozzá... ezt ugy hivják... hogy... a „fölösleges".

— Milyen komikus! Soha sem sejtettem volna. És azért nevezik fölöslegesnek, mert semmire sem lehet használni?

— Nagyon helyesen mondod.

— Nem tudom megérteni, hogyan lehetnek lények, akik ilyen „fölöslegessel" vannak ellátva. Ez ugy tünik előttem, mintha nekem öt helyett hat ujj volna a kezemen.

— Nagyon helyesen gondoltad, gyermekem.

— Én azonban mégis jobban szeretném — tettem hozzá, — hogy az, amivel nekem több van, szintén ott lenne... ahol ez a levél van és nem máshol.

— És miért gyermekem?

— Ott legalább nem lehetne észrevenni. Nem is lehetne máshol olyan láthatatlanul elrejteni egy hatodik ujjat, mint ott... ahol ennek az Apollónak a fölöslegese van.

— Gyermekem, mi nem tudjuk biztosan, vajjon a régi görögök is igy ábrázolták-e Apollót.

Odaértünk a vadászó Diana szobrához.

— Ah, nénikém, ugy-e, ezt azért öltöztették szoknyába, hogy a... fölöslegesét elrejtsék?

— Milyen butácska vagy, gyermekem! Az asszonyoknak nincs semmi ...fölöslegesük ...nekik csak az van ...ami szükséges.

Elhagytuk a kerteket; végigmentünk a Saint-Sulpice téren és bementünk a templomba, hogy meghallgassuk Simon abbé beszédét.

Már nem emlékszem pontosan a prédikáció kifejezéseire. Csak azt tudom, hogy sokan voltak és Simon abbé, miután a hivők gyülekezetét jóra intette, még hozzátette:

„Testvéreim! Akik gazdagságban születtetek, különösen ti, fiatalemberek, akik most halljátok szavaimat és tagjai vagytok a katholikus legényéletnek, gondoskodjatok arra, hogy a nemes keresztény asszonyok a hajukat feláldozták és Mária lábaihoz tették, miáltal kellemesebbnek és csábbitóbbnak tüntek az ő férjeik előtt. Ti nem tudnátok egyszer azt, ami nektek fölösleges feláldozni az ur oltárán? Ne kételkedjetek, az Isten százszorosan fogja visszafizetni nektek. Jutalmatok sokkal nagyobb lenne, mint a hozott áldozat."

Ebből megértettem, hogy éppen ugy, miként a hivő asszonyok a hajukat, legszebb diszüket ajándékul hozták, hogy kedvesek legyenek az Ur szine előtt, ugy Simon abbé a férfiaktól is egy ...másfajta áldozatot követelt.

— Csakhogy, — mondtam magamnak — az abbé azt állitja, hogy ezek az urak százszorosan fogják visszakapni azt, amit odaadnak; dehát ez a fölösleges ujra kinőhet, ha az ember egyszer megszabadult tőle?

De nem mertem megkérdezni a nénikémtől, aki hazakisért. Azzal sem voltam tisztában, vajjon Simon abbé a férfihallgatóit is meggyőzte-e? Mert végül is erős hit kell ahhoz, hogy az ember megváljon egy dologtól, mely olyan közelről érinti.

Este eljött Adrienne, barátnőm a zárdából, édesanyja kiséretében. Miközben a hölgyek a szalonban beszélgettek, bevittem őt a szobámba és a legapróbb részletekig elmeséltem neki a délelőtti eseményeket.

— Nagyon szeretném tudni, — mondtam végül — hogy hivják tisztességes nyelven a férfiaknál azt, amit a nénikém fölöslegesnek nevezett.

Adrienne gondolkozott egy pillanatig, azután a fülembe sugott valamit, de nem értettem meg és miután már kerestek bennünket, visszamentünk a szalonba.

Ütött a lefekvés órája.

Miután szobám a papáé mellett volt, mindent meghallok, ami abban történik. Itélje meg ön, kedves nővér, mit éreztem, mikor meghallottam, amint apám mondta:

— Ceciliának csak az abszolut szükségese van meg; többje nincs neki. A legjobb akaratom mellett sem tudok többet adni neki.

— De barátom, — kezdte a mamám gyöngéden, — hiszen még olyan fiatal.

— Olyan fiatal? Ezt nem tagadom. De sohasem fogunk ismét egy olyan fiatalembert találni, mint ezt, akinek nemcsak a szükségese van meg, hanem fölöslegest is hoz a házhoz.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

— Én nem ragaszkodom ahhoz — mondta a mamám, hogy az én leányom fölöslegessel birjon. Tanuljon meg takarékoskodni!

Szegény mamám! Milyen jámboran és ájtatosan gondolkozott.

— Ugy találod? — szakitotta félbe az apám. Na jó, én a magam részéről meg jobbnak találom, ha van. Néhány év mulva majd sajnálni fogod, hogy visszautasitottad ajánlatomat. Amig fiatalok az asszonyok el tudják vezetni a háztartást éppen a legszükségesebbel is, de később látják a barátnőiket, akiknek több van és akkor kezdődnek a perpatvarok.

Egész éjjel nem hunytam le a szememet.

Nyilvánvaló volt, hogy kedves szüleim különböző véleményen voltak és végül a mama volt az, akinek engednie kellett, mert másnap gyöngéden igy szólt hozzám:

— Öltözz fel ma este csinosan, Cecilia. Vendégeim lesznek.

— Ha nem is hivták volna fel a figyelmemet — mégis rájöttem szüleim szándékára, mikor belépni láttam Jussienne urat, egy körülbelül harmincéves fiatalembert, akivel a mult télen Olaszországban ismerkedtem meg.

Nincs kellemetlenebb, mint mikor valakinek házasságot ajánlanak; de már előre tudni, hogy az, aki a kezünkre pályázik, birtokában van annak a titokzatos csunyaságnak... amit... fölöslegesnek neveznek... oh... ez rettenetes!

És valóban, egész este szomoru voltam. Jussienne ur keveset beszélt, de folyton engem nézett.

— Nem tetszik neked, Cecilia, ez a fiatalember? — kérdezte a papa.

— Persze, hogy nem. Sem jobban, sem kevésbé, mint egy másik.

— Nagyon boldogtalan lennél, ha feleségül mennél hozzá? — folytatta, miközben a térdeire ültetett.

— Papa, inkább szeretném Juliust, az unokabátyámat.

— Igazán? És miért? — szólt közbe a mamám csodálkozva.

— Mert Juliusnak — mondtam elpirulva — abban bizonyos vagyok... nincsen semmi fölöslegese...

— Oh, a kis hamis, kihallgatott bennünket az este. Az ember azt hiszi, hogy már régen alszik, ő pedig szépen hegyezi a füleit!

— De papa, te olyan hangosan beszéltél... igazán nem az én hibám volt...

Szerettem volna elsirni magam.

— Jól van gyermekem, ebben nincs semmi rossz, — mondta mama, miközben megcsókolt. — Tehát te előnyben részesited Juliust, mert neki semmije sincs, azzal szemben, akinek van valamije?

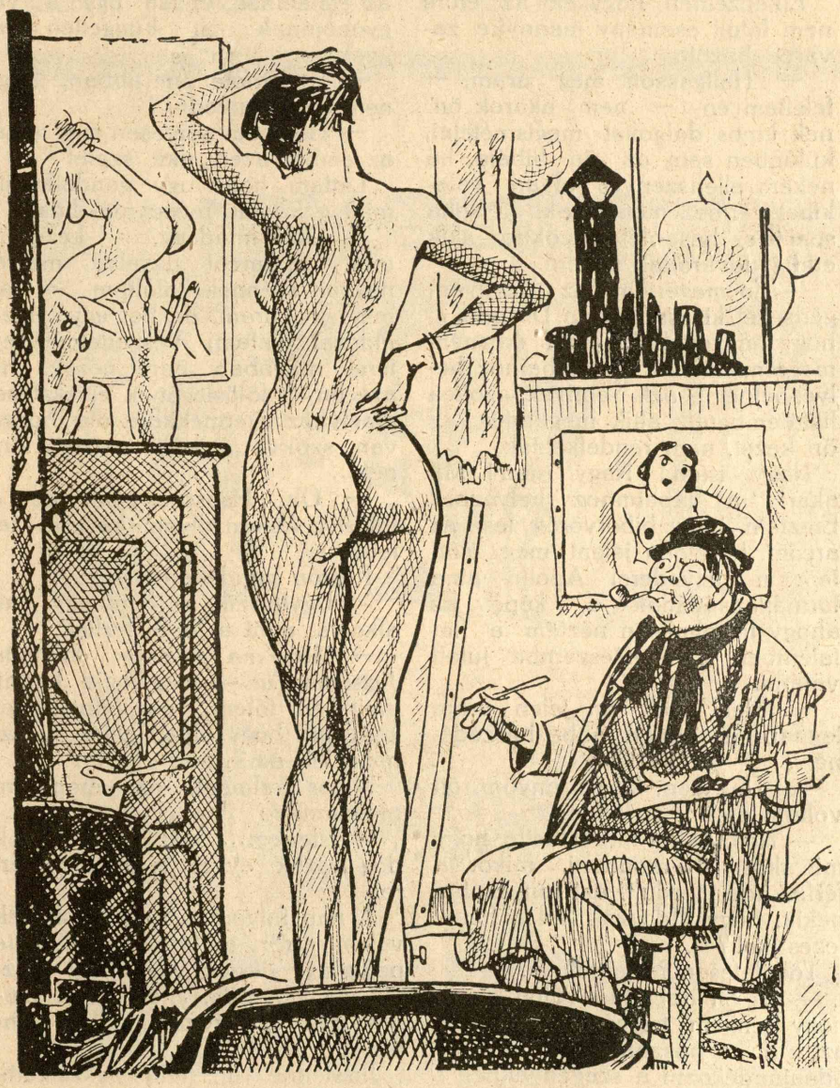
— I g e n, mama!

— Gondold meg, Cecilia. Mi nem fogunk sohasem kényszeriteni. De neked csak az van...

— Tudom mama, miután tegnap este kihallgattalak benneteket. Nekem csak az éppen szükséges van meg, neki pedig fölöslegese is van, ezek a te saját szavaid. És éppen ezért nem akarom. Én az ilyen viszonyok közt élő embert ugy tekintem, mint egy... abnormis lényt, aki egyáltalában nem illik hozzám.

— Micsoda romantikus ideák! — dörmögött a papa bosszusan. — Az ember zárdába küldi a leányait és igy jönnek vissza!

Cecilia egyáltalán nem romantikus! — replikázott a mama. —



Műteremben

— Francia reprodukció —

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Tulteng benne a büszkeség, de egy ilyen természetes érzésért nem lehet megróni.

Amint a tisztelendő nővér is láthatja, a mama mindig az én pártomra állt és azt hittem, hogy ezzel vége is van a szóbanforgó házasságnak.

Valóban, nem is beszéltek többé róla.

Képzelje el azonban a meglepetésemet, mikor tepnap, abban a pillanatban, amikor a zongoratanárnőm eltávozott, bejelentik nekem Jussienne urat.

— Kisasszonyom, — kezdte mindjárt — engedje meg, hogy édesanyja beleegyezésével előadjam önnek kérésemet és ha meghallgat, remélni merem, hogy a feleségem lesz.

Elképzelheti, hogy ez az előre nem látott esemény mennyire zavarba hozott.

— Hallgasson meg uram, — feleltem én — nem akarok önnek kinos dolgokat megismételni, különben sem az ön hibája, ha nekem ellenszenves olyan valakihez férjhez menni, aki... soha sem lesz hasonlatos azokhoz, akik eddig udvaroltak nekem.

— Én megértem az ön gyöngédségét, kisasszonyom. De tudja-e, hogy nagyon boldognak érezném magam, ha az ön lábaihoz helyezhetném azt, amivel azok a fiatalemberek, akik megkérték az ön kezét, nem rendelkeztek.

Nagy isten! Nagy isten! Mit akart a lábaimhoz helyezni? Éreztem, hogy biborvörös lesz az arcom. Ijesztően jelent meg előttem a belvederei Apolló ama formátlanságának a képe. És ahogy figyelmesen néztem a fiatalembert, hirtelen eszembe jutott valami.

— Nem volt ön jelen uram tegnap a Simon abbé beszédénél?

— De igen, kisasszonyom, ott voltam és önt is láttam.

— Nos, akkor megérthette, hogy mit akart ő mondani, mikor a férfiakhoz fordult, azt tanácsolva nekik, hogy áldozzák fel a fölöslegesüket?

Tökéletesen megértettem.

— És ön hajlandó volna, azért, hogy engem feleségül vehessen, azt a... haszontalan dolgot... odaajándékozni a szegényeknek?

— Nem a szegényeknek, kisasszonyom, hanem önnek és térdenállva kérem, engedje meg, hogy az esküvőnk napján a lábai elé helyezzem. Semmit sem akarok megtartani. Önnek akarom adni azt, amit igazságtalanságnak, házassági akadálynak tekint.

— Hallgasson meg uram. Sokkal szivesebben venném, ha nem várna az esküvőnk napjáig dicséretre méltó szándékának kivitelével, mert meg kell értenie, hogy az csak keresztül megy az én kezeimen... hogy egy érdemesebb célt szolgáljon. Az az áldozat, amelyet ön... Istennek hoz, jusson el az Istenhez.

— Legyen, kisasszonyom! Ha ezzel megnyerhetem az ön rokonszenvét, ne várjon rá sokáig.

— De nem lesz ebből önnek uram, valami... baja vagy kellemetlensége?

— Semmi sem. Én ura vagyok az életemnek, éppen ugy a vagyonomnak is. Független vagyok.

— És biztos ön abban, hogy nem fog szenvedni?

— Hát nem szivesen meg is hal az ember azért, akit szeret?

Láttam, hogy ugy gondolkozik, mint a francia regényeim hősei.

— Az mindegy, — kezdtem ujra, az arcát figyelve, melyet nagyon szépnek találtam — az mindegy, uram, de ha egy ilyen áldozat valami veszedelmet rejtene magában önre nézve, ha az ön... fölöslegének elvesztése, amelyhez gyermekkora óta hozzá van szokva... kárt okozna önnek...

— Oh, kisasszonyom, ez a fölösleg nálam olyan keveset jelent...

Rögtön gondoltam:

— Ugylátszik, ez nem ugy van alkotva, mint a többi férfiak.

— Még ma este — folytatta Jussienne ur — meg fogja kapni, amit kért tőlem; és felhatalmazom önt, hogy olyan célra használja fel, amilyenre akarja.

Mikor elment, azt mondtam magamnak:

— Istenem... azt hiszem, boldog leszek evvel a fiatalemberrel.

A nap folyamán nem beszéltek velem erről a látogatásról, este pedig egy diszes vasládikát hoztak a szobámba, melyben a szóbanforgó... tárgynak kellett lennie.

Jussienne ur nem vesztegette az idejét.

Ön megért engem, tisztelendő nővér, ha nem tudom igazolni, vajjon Jussienne ur betartotta-e a szavát. Itt küldöm önnek a ládikát tartalmával együtt és ezt a kissé hosszu levelet, melynek részletetességével bizonyára meg lesz elégedve. Sziveskedjék azonban nekem rögtön válaszolni, ha a... fölösleg, — melyet önnek küldök — azonosságát megállapitotta, mert be akarom várni az ön válaszát, mielőtt férjhez megyek.

Cecilie de la Tour.

——

Mária nővér, az Orsolya zárda főnöknője la Tour kisasszonyhoz:

„Kedves leányom!

Teljes bizalommal férjhez mehet Jussienne urhoz. A ládika, amellyel ön megajándékozott bennünket, nem csalta meg önt várakozásában, mert valóban azt tartalmazta, amit a jószivü fiatalember az ön kivánsága szerint, belé helyezett.

Mária nővér.

——

De la Tour kisasszony Adrienne de Rivers kisasszonyhoz:

Kénytelen vagyok azt hinni, hogy a gonoszlelkü emberek nevetnek rajtam. De miután egyszer megtévesztették, mostantól kezdve nem hiszek többé senkinek.

A tények a következők:

A nászéjszaka előtti estén már semmi félelmet nem éreztem Jussienne urral szemben. Nagyon is megérthető nyugalommal vetkőztem le a hálószobánkban. Mikor már ágyban voltam, Heinrich rögtön mellém igyekezett bujni és minden köntörfalazás nélkül kérdezte:

— Megengedi az én kicsi feleségem, hogy mellé feküdjek? Talán fél attól, hogy hozzáérek? Ugy látom, az ágy elég nagy mindkettőnk számára.

— Istenem, — feleltem én, végignézve rajta — most már szivesen megengedem, miután a... fölöslegesétől megszabadult.

— Mit akar ezzel mondani? — dadogta, egészen elcsodálkozva.

És ahogy igy mellettem térdelt, egyszerre felsikoltottam, mert megláttam, hogy semmiben sem különbözik az istenek szobráitól, sőt... ijesztő mértékben tul is tett rajtuk.

— Igy hát, kedves uram, — mondtam dühösen felülve az ágyban — az a ládika, amit nekem küldött, még sem tartalmazott semmiféle tárgyat, mert hiszen,

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Velünk született-e a szégyenérzet, vagy csak a nevelés kényszeritette ránk?

Irta: Fellner Sándor

Az asszonyka várakozóan nézett és Fred beszélni kezdett:

— A kis történet hősnői és hősei éppen olyan előkelő internacionális társaság tagjai, mint önök. Ők is éppen igy ültek egyik nyári éjszakán a luxusjacht intim szögletében, mint most önök. Forró, tropikus éjszaka volt és a jacht valahol a Fidzsiszigetek tájékán szelte az Oceán csendes, ólmos tükrét. Egyszerre, nem tudni honnan, (lehet, hogy a középkorból) egy kalózhajó bukkant elő a világos éjszakából és ágyutüz alá vette a kényelmes, gazdag jachtot. A társaság rémülten rebbent szét, a jazz elhallgatott és a rádióállomás izgatottan adta le a segélytkérő morzet. De minden hiába. A kalózok nagyon gyakorlott rablóknak bizonyultak, mert néhány perc alatt elfoglalták a jachtot. Az utasokat összefogdosták és minden elvihetőt a hajójukra cipeltek.

— Hihetetlen! — szólt közbe valaki.

— Pedig igy volt folytatta Fred. — De most jön a történet érdekesebb része. A kalózhajó kapitánya ugylátszik tulmohó volt és vicces kedvében is lehetett, mert a foglyokról leszedett minden ruhát és a hölgyeken sem hagyott még annyi ruhadarabot sem, mint amennyit a Folies Bergéres revüszépei viselnek. Nem kertelek, kimondom: öregeket és fiatalokat, nőket és férfiakat, ugy ahogy megszülettek, a hajófenékbe zárta egybe a kalózkapitány. Nem is kell mondanom, rettenetes órák következtek. A férfiak egyik sarokban, a hölgyek a másikban bujtak össze. Nem mertek egymásra nézni. Nem is beszéltek. Halotti csendben étlen-szomjan hallgattak két kinos napig. A harmadik napon a hajó egyik matróza kötélen egy nagy bográcsfőtt hust eresztett le a hajófenékbe. Egy francia marquis, aki már reggel őrjöngeni kezdett az éhségtől, mint a vadállat rohant a gőzölgő ételre. Lassan utána somfordáltak a többi férfiak. A nők némán, szájukat összeszoritva várták, mig a férfiak jóllaknak. Ezután ők osztozkodtak a maradékon.

Néhány hét mult el. A társaság összeszokott a reménytelenségben és megkezdte a maga kis életét. Uj szerelmek születtek, flörtök folytatódtak, de titokban már egyes csoportok klikkeket alkottak, melyben már főszerepet játszott a faji kérdés is. Ugy zsibongott a hajófenék, mint valami ötórai tea közönsége. Elfelejtették, hogy mezteleneken és társasági életet éltek.

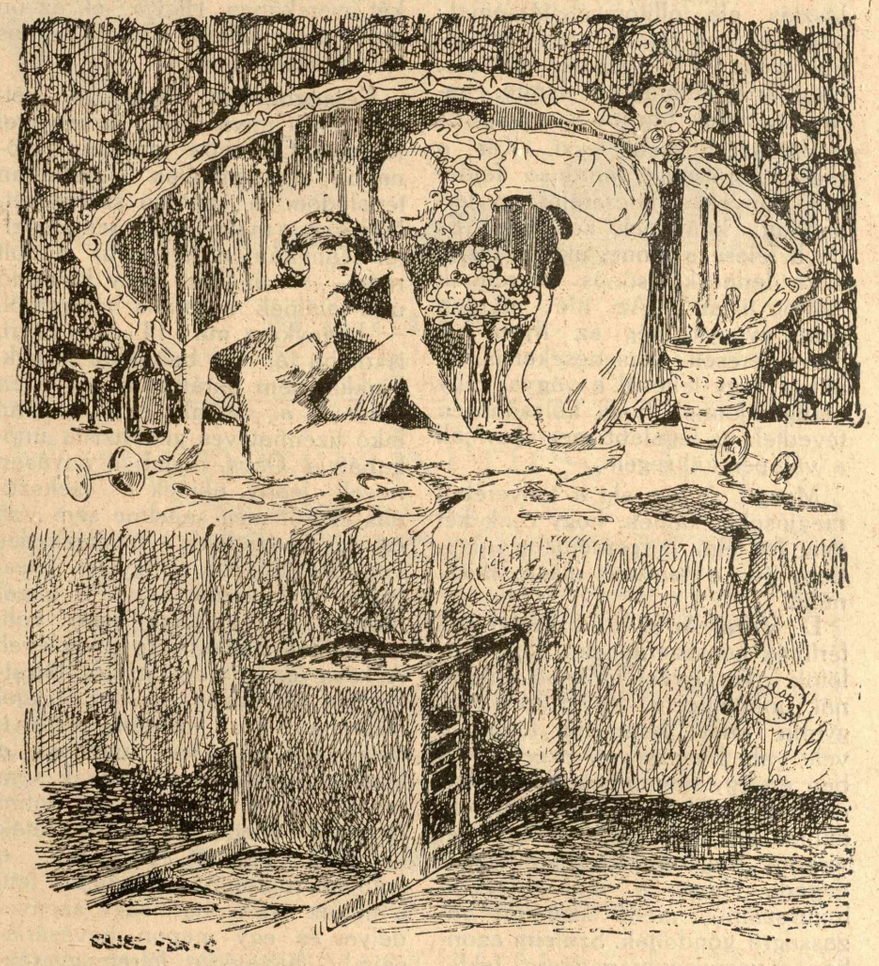
— De rövid leszek. Tengeri rendőrség elfogta a kalózhajót. A cirkálónaszád fiatal hadnagya ereszkedett le először a hajófenékre, aki rémülten látta, hogy milyen állapotban vannak a foglyok. Azonnal intézkedett, hogy hajójáról minden fölöslegeles ruhát idehozzanak. A foglyok boldogan kapkodták magukra a durva darócrongyokat, de az egyik igen szép szőke hölgy (és itt Fred feltünően az asszonykára nézett) sehogyan sem akarta felvenni a matrózruhát.

A fiatal hajóhadnagy kétségbeesetten mentegetődzött:

Borzasztóan sajnálom, de más ruhánk nincs, öltözzön csak fel kisasszony!

A leány szégyenlősen nézett a hadnagyra.

— Csak nem gondolja, — mondta, — hogy ennyi férfi előtt öltözködni fogok..



Reggeli ébredés

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Szerkesztői üzenetek

Nagy elhatározás előtt. „...Szerelmes lettem egy fiuba és két évvel ezelőtt, tizennyolcéves koromban az övé lettem. Nincsenek szüleim, egy irodában dolgozom aránylag jó fizetéssel. Két év óta teljes belső harmóniában élünk, gyöngédségben és szeretetben egyformán van részem. Csak a házasságról nem akar hallani. Ez az egyetlen ütközőpont, mely ismeretségünk óta felmerült. Mindenféle kifogással él, közöttük, hogy elvből nem házasodik soha, mert szerinte a házasság a szerelem halálát jelenti. És ő változatlan érzelemmel akarja mellettem az életét tölteni. Vonzalmam iránta nem apadt, de nagy elhatározás előtt állok, melynek kivitele előtt az önök véleményét szeretném kikérni. Ugyanis elhatároztam, hogy házasságom érdekében mindent feláldozok és választás elé állitom élettársamat: vagy lemond rólam, vagy feleségül vesz. El vagyok tökélve, bármily fájdalmas is lenne, barátságunknak bucsut mondani".

Válasz: Rosszul teszi. Kár a meleg barátságot mardosó fájdalomkönnyekkel felcserélni egy társadalmi konvenció kedvéért. És ha a felesége lenne, akkor biztosítva lenne kölcsönös szerelmük életfogytiglan? Az idő minden sebet gyógyit, még az ilyen keresve-keresett pörsenéseket is. És akkor vagy teljesül a vágya, vagy pedig rájönnek, hogy kölcsönösen tévedtek és legalább megtakaritják a valóper költségeit...

Margit. A jós, aki a tenyeréből megjósolta önnek, hogy csak két évig fog élni, megérdemelte volna, hogy ön a tenyerét másra használja.

D. Vera. Arad. „...Szüleim egy férfihez kényszeritenek, akit gyülölök. Tiz évvel idősebb nálamnál, unintelligens és csupán vagyona miatt követelik tőlem a vele való házasságot. Ezzel szemben én egy magamhoz illő, jólelkü és fess bankhivatalnokot szeretek, akinek bár nem nagy a fizetése, viszont vagyoni helyzetem megengedi, hogy a mai világban luxusszámba menő szerelmi házasságra gondoljak. Szüleim azonban a vagyongyarapodásra fektetik a fősulyt és könyörtelenek. Végső kétségbeesésemben arra határoztam magam, hogy kényszerhelyzetet teremtek és elmentem udvarlóm legénylakására. Ő azonban nem értette, vagy nem akarta megérteni szándékomat és igy tervem dugába dőlt. Önök már annyi alkalommal kisegitettek jótanácsokkal embereket, ezért elhatároztam, hogy kikérem az önök véleményét. Jogosult e szüleim kivánsága?"

Válasz: Nem! Ha a banktisztviselőről táplált jóvéleménye igazolt, akkor mindenáron verekedje ki magának a sziv igazságát.

Éva asszony. Tiz év után nem lehet ugyanazt a gyöngédséget várni egy munkában élő, nehéz viszonyok között őrlődő férfiutól, amit kezdetben, pláne a kezdet kezdetén nyujtott. Ne a multba nézzen asszonyom, hanem a jövőbe, mert ott találja meg az örömét, egyre fokozódó örömét a két gyerekében. Higyje el, az ön problémája sokak előtt — sajnos — elérhetetlen álom.

Kétségbeesett anya. „A kétségbeesett anya egész keservével fordulok Önökhöz tanácsért. Hónapok óta álmatlan éjszakában tépelődöm a szörnyü szerencsétlenségen, mely fiatal, reménytelen leánykámon keresztül zudult reám, — anélkül, hogy kivezető utra találnék a fatális helyzetből. — Leánykám ma 14 éves csitri, iskolába jár és babákkal játszik. Fiukkal nem barátkozik, egyetlen fiutársa a velünk egy házban lakó tizenhatéves gimnazista unokabátyja. Okos, azonban anyásan nevelt leány, akinek a szekszuális életről még sejtelme sem volt és igy bármilyen óvintézkedés vagy különösebb felügyelet felesleges volt, annál kevésbé, mivel férfitársa egyáltalában nem volt, az emlitett unokafivére kivételével. A két gyerek nagyon jó barátságban élt, együtt mentek reggel iskolába, a fiu tanitgatta a lányt, igazi pajtások voltak, ugyhogy a legelővigyázatosabb anyának sem lehetett volna kifogása az intim barátság ellen. A nyári séták azonban nagyon elnyultak, a leányka romantikus hajlamu lett, a fiuhoz való barátsága szenvedélyes és egy napon, bevásárlásaimból hazatérve, félremagyarázhatatlan helyzetben leptem meg a gyerekeket. Rögtön vallatóra fogtam a kislányomat, aki sirva, azonban dacosan bevallotta, hogy már közel hat hónap óta bizalmas viszonyban él — a tizenhat éves unokabátyjával. Azt hittem, rögtön meg kell halnom, napokig nem tértem magamhoz az irtózatos valóság sulyos csapásából. Egy tizennégyéves leány és tizenhatéves fiu normális szerelmi életet él! Még regényben is hihetetlennek hangzanék. Férjem borzasztóan szigoru ember, azonkivül szivbajos, ugyhogy nem is merem vele közölni a történteket; végzetes lehetne reá, ha szemefényéről, egyetlen gyermekéről ilyen hirt hallana. Komplikálja a szörnyü sorscsapást még az a beteges szenvedély is, mellyel a leány a fiuhoz ragaszkodik és a legszigorubb felügyeletem dacára sem tudom sokszor megakadályozni a két gyerek bünös találkozását. Mit tegyek a leánnyal, hát örökre elveszett volna a tisztességes társadalom számára? Kétségbeesett és teljesen tanácstalan vagyok."

Válasz: Ilyen esetek nem is tartoznak éppen ritkaságszámba, feltétlenül a szülők rövidlátása, vagy elégtelen felügyelete fakasztja. Kiméletes módon feltétlenül avassa be a férjét vagy más megállapodott hizalmas rokonát és forduljanak orvoshoz, aki szakszerü felügyelet alá fogja venni a kis beteget. A legradikálisabb, egyuttal legeredményesebb volna, ha a leánykával idegen helyre utaznának, esetleg egy-két évre valamelyik rokonukhoz, idegen környezetbe küldenék.

Brașov város. A kérdezett dolog 1200 leibe kerül. A pénz előre beküldendő.

Tetszik önnek e lap?

Ugy vegye meg annak minden számát! Mivel lapunk tartalma nemcsak szórakoztató, hanem oktató is..

Dolly krém puder szeplővíz

Legszebb ajándék! Gyártja: **Roth Jenő gyógyszertára Timisoara.** III. Dózsa és Pósta ucca sarkán

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Ez a hely

a Mia Krém számára van

fenntartva, amely a dr. Kovács gyógyszertárában, Timişoara-Fabrik kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA-KRÉM-nek nem kell már reklám.

„DACIA“ kávéház és étterem

Timişoara, Gyárváros

Esténkint zene, szolid, polgári árak!

Nyomtatványok

szolid kivitelben (szinesen is) igen előnyös árakkal, lapunk nyomdájában készülnek:

Tip. Union, Lugoj



WALTRICH

női és férfi fodrász

Timişoara, Gyárváros, Fő ucca, Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámositás, hajfestés, vizhullám stb. (39)

Modern kozmetikai intézet, szépségápolás

Tyukszemvágásra, szakember kezelése mellett külön osztály.

Tavaszi ujdonságok!



Selyem- és szalmakalapok minden szinben és minőségben. — Női kalapok már 60 leitől
Gyermek kalapok 40 leitől
Meglepő izléses kivitelben és fazonban!

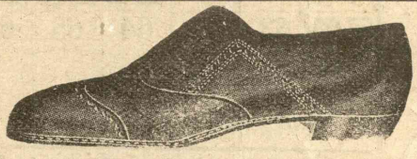
Tuvicsák kalapszalon

Timişoara, fabrica, Három király ucca 1. szám

Elegáns tavaszi és nyári divatcipők:

Rácz Andrásnál

Timişoara, I. Hunyadi ucca 10



Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikür-szalón.
Timisoara. IV Kossuth Lajos ucca 21 szám.

Link Gyula

fogászati müterme

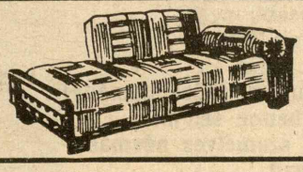
Timişoara, Szt. György tér

Arany Szarvas épület (28)

Parfumeria Kertész Lajos

TIMISOARA, Gyárváros, Főucca 31.

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása.



Ha modern butort akar vásárolni

tekintse meg

Podraczky Ferenc butorüzletét Timişoara

Coronini tér 20. Gyárváros

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoniu

órás és ékszerésznél

Timisoara IV. Str. Iancu Vacarescu 25 (Bemgasse.)

„GUMMOZIT“

Grafikai müintézet és bélyegzőgyár

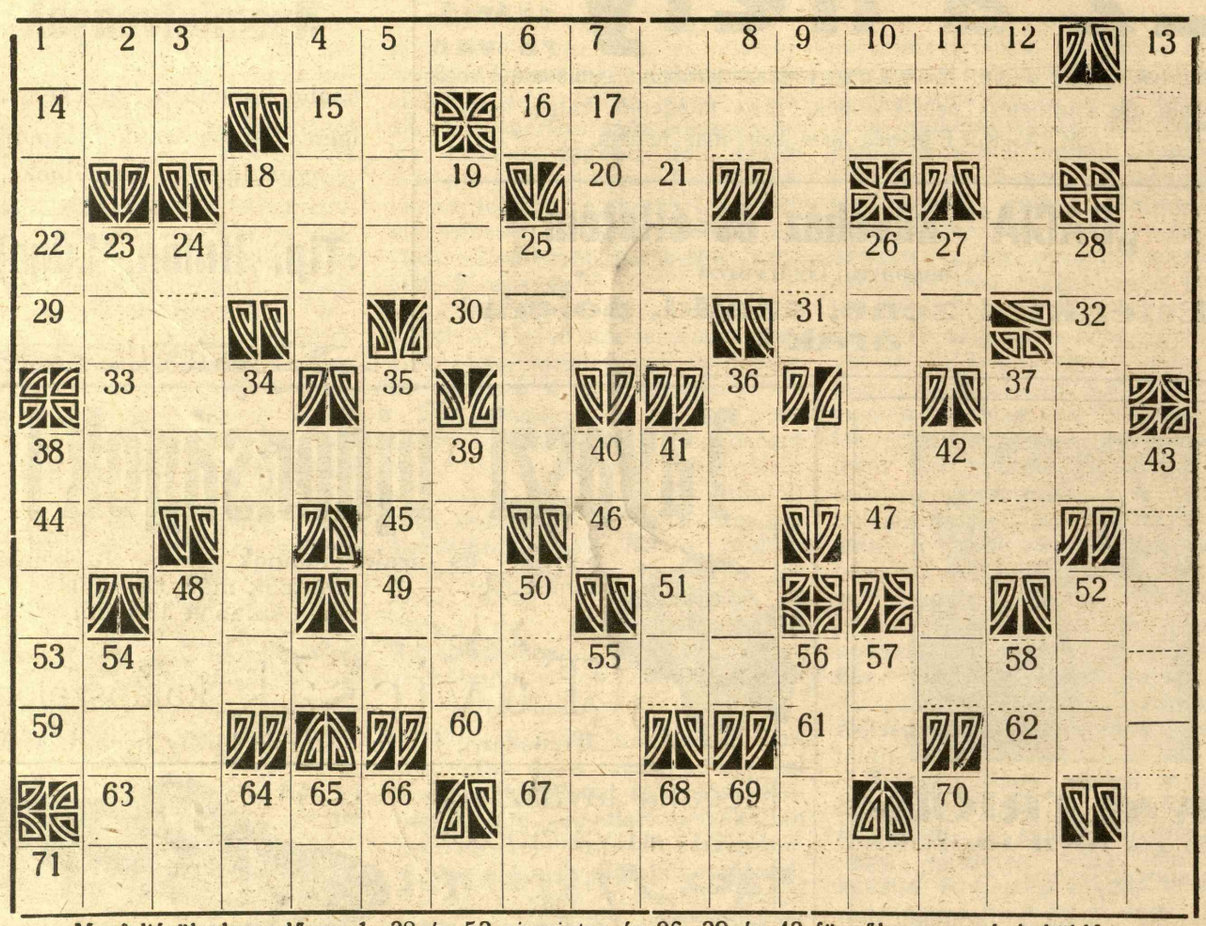
Olcsón és gyorsan készit nyomtatványt és bélyegzőt

Timişoara, Piaţa Sf. Gheorghe 4

Tipografia „Union“, Lugoj, Str. Bisericii 16

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundaţia pentru Şcoală - BCU Cluj-Napoca.

3. sz. keresztrejtvény



Megfejtésül elegendő az 1. 38 és 53 vizszintes és 26, 39 és 43 függőleges sorok beküldése

Vizszintes sorok

1. Két év előtt lapunkban megjelent érdekes regény cime
14. Ilyen háboru is van
15. Vissza: rag
16. Karika közepe
17. Szinház teszi a darabbal
18. Férfinév
20 Vissza: papirmérték
22. Mindenki szivesen rabja ezeknek (3 szó)
29. B vel: jól van, románul
30. Vissza: P vel: becézett leánynév
31. Menyasszony
32. Egyforma magánhangzók
33 Erika ban van
37. Kötőszó
38. Simogatásra nagyon alkalmasak (3 szó)
44. Lát mássalhangzói
45. Egyforma magánhangz. (egyik ék)
46. „
47. A mi pénzünk"
48. Forditott kötőszó
49. G vel: csecsemő táplálék
51. I vel a végén: muri
52. P. S.
53 Női kebel disze (3 szó)
59. Moziszinéznő keresztneve
60 Bennünket: németül
61 Német személyes névmás
62 Mindennek van
63 Régi szuró fegyver
67. Repül
70. Ó val: tejtermék
71. Kidomboritja a szoknyát (3 szó)

Függőleges sorok

1. Az erősebb nem
2. Felettünk van
3 Liliom része
4. ..... futása (hőskölteméný)
5 Nincs benne sen mi
6. Német személyes névmás
7. Kér, óhajt
8. Igekötő
9. Szerb utca
10. Laza, tág
11. Német igen
12. Vissza: Külföldi főváros egyik része
13 Csecsemőt táplál
18. Mássalhangzó fon.
19. ...-ma (éghajlat, időjárás)
21. L lel: leánynév
23. Vissza: Nyer a tombolánál
24 Rim, idegen nyelven
25 Eszik: feltételes módban
26. Orgona idegen nyelven
27 Időhatározó
28. Német oázis
34 Hóesés okozza a vonatoknál
35. Ezen forgatják a pecsenyét
36. ..... védjegy
37. Ilus becézve
38 Női név
39. S sel a végén: hozzá nem értő
40. Egyforma magánhangzók
42 Enyv id. nyelven
43. Itt várja este, a lány a legényt (ó:)
48. Állam Ázsiában
50. S sel: szinházi müfaj
52. A paraszt régi neve
54. Termékenyitő mag (föl. ék)
55 Hamisan játszik
56 Svájci város
58. Főuri rang
64. Benne A val: fogoly
65 Idő vége
66. K val testrész
68. E vel férfinév
69. Egyforma magánhangzók
70. Cipőben van

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.